

Pavlus'un GALATYALILARA MEKTUBU

GALATYALILARA GİRİŞ

Genel bakış: Pavlus bu mektubu Galatya'da (bugünkü İç Anadolu) kuruluşuna ön ayak olduğu inanlı topluluklarına yazdı. İlk ziyaretinde onlardan gördüğü ilgiyi özellikle anıyor (4:12-15). Bu ziyaret sırasında Müjde'ye inananların birçoğu Yahudi değildi. Ayrılışından sonra Galatya'ya gelen bazı Yahudi din öğretmenleri, Yahudi olmayanların iyi birer Mesih inanlısı olabilmeleri için sünnet olmaları ve Musa'nın yasasına uymaları gerektiğini savunmaya başladılar¹.

Yahudi olmayanların Kutsal Yasa'ya uymak zorunda olup olmadıkları, Elçilerin İşleri 10:1-11:18 ve 15:1-35 bölümlerinden anlaşılacağı gibi, ilk inanlı toplulukları için oldukça duyarlı bir konuydu. O yıllarda (büyük olasılıkla İ.S. 48 ya da 49) İncil henüz yazılmamıştır. İnananların sahip olduğu kaynaklar, İsa'nın öğretilerinden ve birinin Tanrı halkından sayılabilmesi için sünnetli olmasını öngören Eski Antlaşma'dan (Tevrat-Zebur) ibaretti. İşte Pavlus'un en önemli görevlerinden biri de Eski Antlaşma'da yer alan Kutsal Yasa'nın, İsa'nın öğretisi ışığında nasıl anlaşılması gerektiğini göstermekti.

Mektubun içeriği: Pavlus, Yahudi din öğretmenleriyle ilgili haberleri ve onların Galatya'daki faaliyetlerini duyar duymaz kaleme sarılır. İnanlıların çabucak «değişik bir müjdeye» yönelmeleri onu şaşırtmıştır². Aslında başka bir müjde olmadığını, yaydığı bildirinin tek geçerli müjde olduğunu vurgulamak istiyor. Bu bildiriye doğrudan doğruya İsa Mesih'ten aldığını söylüyor (1:11-12). Bunu aldıktan yıllar sonra Kudüs'e gider ve yaydığı müjdeyi elçilere de açıklar. Elçiler buna hiçbir şey eklemedikleri gibi, Pavlus'un bunu Yahudi olmayanlara ulaştırmak için aldığı çağrıyı da kabul ederler (2:1-10).

Sonra Pavlus müjdesini özetler: «Kişinin, Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, İsa Mesih'e olan imanla aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de, Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Mesih'e imanla aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yapmakla aklanmaz» (2:16). 2:16 - 3:29 arasında kalan bölüm, Müjde'nin değişik yönlerini vurgular. Pavlus, Galatya'daki inanlılara şunu hatırlatıyor: Tanrı onlara Kutsal Ruh, Kutsal Yasa'ya uydukları için değil, iman ettikleri için verdi. İbrahim de imanıyla aklanmıştı. Yasa ise ondan sonra, Mesih gelinceye dek etkin olmak üzere verilmişti. Şimdiyse, tüm inanlılar Mesih'le birleşmişlerdir: hepsi O'nda birdirler. Bu nedenle aralarında ırk, cinsiyet ya da mevkiye dayanan ayrımlar son bulmuştur. İnanlıların hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır ve Tanrı'nın vaadine göre mirasçılardır. Pavlus sözünü şöyle sürdürüyor: Tanrı, Kutsal Yasa'ya bağlı yaşayanları, Yasa'nın tüm gereklerini yerine getirme tutsaklığından kurtarmak için Oğlunu gönderdi. Ama bu özgürlük doğal benliğin arzularına uymak için fırsat olmamalı (5:13-26). Tersine, inanlılar Kutsal Ruh'un yönetiminde olmalıdırlar. Ancak böyleleri Ruh'un meyvesi olan sevgi, sevinç, esenlik, sabır vb. niteliklere sahip olabilir. Bu nitelikler doğal benliğin niteliklerinden çok farklıdır.

Ana hatlar:

1:1-5	Selamlar
1:6-10	Değişik bir müjdeye karşı uyarılar
1:11-2:10	Pavlus'un yaydığı Müjde'nin geçerliliği
2:11-4:7	Müjde'nin içeriği
4:8-5:12	Özgürlük ya da kölelik
5:13-26	Kutsal Ruh ya da doğal benlik
6:1-10	Öğütler
6:11-18	Son sözler ve selamlar

Kaynak ayetler:

¹1:7; 4:17; 5:10,12; 6:12-13

²1:6; 3:1,3; 4:9,11,20; 5:7

Pavlus'un GALATYALILARA MEKTUBU

1. Bölüm

¹⁻²İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltmiş olan Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlus'tan ve benimle beraber olan bütün kardeşlerden, Galatya'daki inanlı topluluklarına selam! ³Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. ⁴Mesih, Babamız Tanrı'nın isteğine uyararak, bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti. ⁵Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.

Tek Müjde

⁶Sizi Mesih'in lütfuyla çağırımı bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çabuk dönmenize şaşıyorum. ⁷Aslında başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştıran ve Mesih'in müjdesini çarpıtmak isteyen kimseler vardır. ⁸Biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona! ⁹Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum, bir kimse size, kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun! ¹⁰Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrı'nın onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.

Pavlus, Mesih'in elçisi oluyor

¹¹Kardeşlerim, yaydığım müjdenin insan uydurması olmadığını bilmenizi istiyorum. ¹²Ben bu müjdeyi insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih açıkladı. ¹³Yahudi dinine bağlı olduğum zaman ne tür bir yaşam sürdürdüğümü duydunuz. Tanrı'nın topluluğuna alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum. ¹⁴Atalarımın geleneklerini savunmakta son derece gayretli ve Yahudi dininde, yaşıtım olan soydaşlarımın birçoğundan daha ilerideydim.

¹⁵⁻¹⁶Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağıran Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlunu bana göstermeye razı oldu. Ben de hemen insanlara danışmadım. ¹⁷Kudüs'e, yani benden önce elçi olanların yanına da gitmedim. Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm.

¹⁸Bundan üç yıl sonra Kefas ile tanışmak üzere Kudüs'e gittim; on beş gün onun yanında kaldım. ¹⁹Öbür elçilerden hiçbirini görmedim; yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakup'u gördüm. ²⁰Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı'nın önünde belirtiyorum. ²¹Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. ²²Yahudiye'nin Mesih'e ait toplulukları beni şahsen tanımıyorlardı. ²³Yalnız şunu duymuşlardı: «Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor.» ²⁴Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2. Bölüm

Öbür elçiler Pavlus'u kabul ediyor

On dört yıl aradan sonra Titus'u da yanıma alıp Barnaba'yla birlikte yine Kudüs'e gittim. ²Tanrısal esine uyararak gittim. Boş yere koşmayayım, ya da koşmuş olmayayım diye, diğer uluslar arasında yaydığım müjdeyi özel olarak ileri gelenlere sundum. ³Benimle birlikte olan Titus bile, Grek olmasına karşın, sünnet edilmeye zorlanmadı. ⁴Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı. ⁵Müjde'nin gerçeği sizinle sürekli kalsın diye, bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.

⁶Ama ileri gelenler — ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz — evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. ⁷Tam tersine, Müjde'yi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrus'a verildiyse, sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler. ⁸Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'ta etkin olan Tanrı, diğer uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu. ⁹Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezdikleri zaman, paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnaba'ya sağ ellerini uzattılar. Diğer uluslara bizlerin, Yahudilere ise kendilerinin gitmesini uygun gördüler. ¹⁰Ancak yoksulları hatırlamamızı istediler. Ben de tam bunu yapmaya gayret ediyordum.

Pavlus Antakya'da Kefas'ı azarlıyor

¹¹Ne var ki, Kefas Antakya'ya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim. ¹²Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas, diğer uluslardan olanlarla beraber yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.

¹³Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Öyle ki, Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴Müjde'nin gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefas'a şöyle dedim: «Sen Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, diğer uluslardan biri gibi yaşıyorsan, nasıl olur da ulusları Yahudileşmeye zorlarsın? ¹⁵Biz Yahudi doğduk, diğer uluslardan olan 'günahkâr'lar değiliz. ¹⁶Yine de kişinin, Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, İsa Mesih'e olan imanla aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de, Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Mesih'e imanla aklanalım diye Mesih İsa'ya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasa'nın gereklerini yapmakla aklanmaz. ¹⁷Eğer biz Mesih'te aklanmak isterken günahlı çıkarsak, Mesih günahın yardımcı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸Yıktığım şeyleri yeniden kurarsam, yasa bozucusu olduğumu kanıtlarım. ¹⁹Çünkü ben, Tanrı için yaşamak üzere Yasa'nın aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve uğruma kendini feda eden Tanrı Oğluna imanla sürdürüyorum. ²¹Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla kazanılabileseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.»

3. Bölüm

Kutsal Yasa ve iman

Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi? ²Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u, Yasa'nın gereklerini yapmakla mı, yoksa duyduklarınıza iman etmekle mi aldınız? ³Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz? ⁴Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı? ⁵Size Kutsal Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığımız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?

⁶Örneğin, «İbrahim Tanrı'ya iman etti ve böylece aklanmış sayıldı¹.» ⁷Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir. ⁸Kutsal Yazı, Tanrı'nın diğer ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e, «Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacaktır» müjdesini önceden verdi. ⁹Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.

¹⁰Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: «Yasa kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen her insan lanetlidir.» ¹¹Açıktır ki, hiç kimse Tanrı katında Yasa'yla aklanmaz. Çünkü «imanla aklanmış insan yaşayacaktır¹.» ¹²Yasa imana dayalı değildir. Tersine, «Yasa'nın gereklerini yapan, bunlarla yaşayacaktır.» ¹³⁻¹⁴İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih uğrumuza lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, «Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir» diye yazılmıştır.

Kutsal Yasa ve Tanrı'nın vaadi

¹⁵Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. Onaylanmış bir antlaşma, sadece insanlar arasında bile yapılmış olsa, kimse bunu geçersiz sayamaz ve buna bir şey ekleyemez. ¹⁶İşte, vaatler İbrahim'e ve onun soyundan olana verildi. Tanrı, birçok kişiyi kastediyormuş gibi, «senin soyundan olanlara» demiyor, «soyundan olana» demekle tek bir kişiyi, yani Mesih'i kastediyor.

¹⁷Şunu demek istiyorum: dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸Çünkü miras Yasa'ya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı, mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.

¹⁹Öyleyse Yasa'nın amacı neydi? Yasa, suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan Kişi¹¹ gelinceye dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi. ²⁰Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.

Kutsal Yasa'nın amacı

²¹O halde Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasa ile aklanacaktı. ²²Halbuki İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.

²³Bu iman gelmeden önce, biz Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴Yani, Yasa imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek eğiticimiz oldu. ²⁵Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasa'nın eğiticiliği altında değiliz. ²⁶Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarıdır. ²⁷Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı vardır. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. ²⁹Ve eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçılarsınız.

4. Bölüm

Şunu demek istiyorum: mirasçı her şeyin sahibiye de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır. ²Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır. ³Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken dünyanın temel ilkelerine bağlı olarak yaşayan kölelerdik. ⁴Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlunu gönderdi. ⁵Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım. ⁶Oğullar olduğunuz için Tanrı, öz Oğlunun «Abba! Baba!» diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi. ⁷Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Ve oğullar olduğunuz için Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Pavlus'un Galatyalılar için kaygıları

⁸Ne var ki eskiden, Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, özde Tanrı olmayanlara kölelik ettiniz. ⁹Şimdiyse Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu etkisiz ve değersiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden bunlara köle olmak mı istiyorsunuz? ¹⁰Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz! ¹¹Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?

¹²Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiçbir haksızlık etmediniz. ¹³Bildiğiniz gibi, Müjde'yi size ilk kez bedensel bir hastalığım nedeniyle bildirdim. ¹⁴Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne horladınız, ne de benden tiksindiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsa'yı kabul eder gibi kabul ettiniz beni. ¹⁵Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse, gözlerinizi oyar, bana verirdiniz. ¹⁶Peki, size gerçeği söylemekle düşmanınız mı oldum?

¹⁷Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama iyi niyetle değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸Niyet iyi ise, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir. ¹⁹Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum. ²⁰Şimdi yanınızda bulunmak ve ses tonumu değiştirmek isterdim. Bu halinize şaşıyorum!

Hacer ile Sarâ örneği

²¹Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ²²İbrahim'in, biri köle kadından, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır. ²³Köle kadından olan oğul olağan yoldan, özgür kadından olan oğul ise vaat sonucu doğdu. ²⁴Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgeler. Biri Sina dağındandır, köle olacak olan çocuklar doğurur. Bu Hacer'dir. ²⁵Hacer, Arabistan'daki Sina dağı simgeler. Şimdiki Kudüs'ün karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik ediyor. ²⁶Oysa göksel Kudüs özgürdür, bizim annemiz odur. ²⁷Nitekim şöyle yazılmıştır:

«Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın!
Doğum ağrısını bilmeyen sen,
sesini yükselt ve haykır!
Çünkü terk edilmiş kadının çocukları,
kocasının çocuklarından çoktur.»

²⁸Kardeşler, siz de İshak gibi, vadin çocuklarısınız. ²⁹Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruh'a göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor. ³⁰Ama Kutsal Yazı ne diyor?

«Köle kadını ve oğlunu dışarı at.
Çünkü köle kadının oğlu,
özgür kadının oğluyla birlikte
asla mirasa ortak olmayacaktır.»

³¹İşte böyle, kardeşler, biz köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5. Bölüm

Özgürlüğünüzü koruyun

Mesih bizi özgürlük için özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğunu takınmayın.

²Bakın, ben Pavlus size şunu söylüyorum, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz. ³Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴Yasa ile aklanmaya çalışan sizler, Mesih'ten ayrıldınız, Tanrı'nın lütfundan uzak düştünüz. ⁵Ama biz aklanmanın verdiği umudun¹ gerçekleşmesini Ruh'a dayanarak, imanla bekliyoruz. ⁶Mesih İsa'da ne sünnetlilik ne de sünnetsizlik bir işe yarar; yalnız sevgiyle etkin olan imanın değeri vardır.

⁷İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıyordu? ⁸Buna kanmanız sizi çağırmanın isteği değildir. ⁹«Azıcık maya bütün hamuru kabartır.» ¹⁰Başka türlü düşünmeyeceğinize dair Rab'de

size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, şimdiye dek kovalanır mıydım? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kaldırılmış olurdu. ¹²Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!

Doğal benlik ve Kutsal Ruh

¹³Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüz doğal benliğe fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: «Komşunu kendin gibi sev.» ¹⁵Ama birbirinizi ısırtıyor ve yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!

¹⁶Şunu diyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin arzularını asla yerine getirmezsiniz. ¹⁷Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. İstedığınız şeyleri yapmayasınız diye bunlar birbirine karşıttır. ¹⁸Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa'ya bağımlı değilsiniz.

¹⁹⁻²¹Benliğin işleri açıktır. Bunlar cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgınca eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı'nın Egemenliğini miras alamayacaklar.

²²⁻²³Ruh'un meyvesi ise sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. ²⁴Mesih İsa'ya ait olanlar, doğal benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. ²⁵Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh'un izinde yürüyelim. ²⁶Boş yere övünen, birbirlerine meydan okuyan, birbirlerini kıskanan kişiler olmayalım.

6. Bölüm

İyilik yapmaktan usanmayalım!

Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, Ruh'a uyan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın. ²Birbirinizin yüklerini taşıyın, böylece Mesih'in yasasını yerine getirirsiniz. ³Kişi bir hiçken kendini bir şey sanırsa, kendini aldatmış olur. ⁴Herkes kendi işini sınısın. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵Herkes kendine düşen yükü taşımalıdır.

⁶Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

⁷Aldanmayın. Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse, onu biçer. ⁸Kendi doğal benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹İyilik yapmaktan usanmayalım. Cesaretimizi yitirmezsek, mevsiminde biçeriz. ¹⁰Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.

Son uyarılar ve selamlar

¹¹Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum! ¹²Bedende gösterişe önem verenler, sırf Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.

¹³Oysa sünnetli olanların kendileri bile Kutsal Yasa'yı yerine getirmiyorlar. Onlar bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar. ¹⁴Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür¹, ben de dünya için. ¹⁵Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır. ¹⁶Bu kurala uyanların hepsine ve Tanrı'nın İsrailine esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın! Çünkü ben, İsa'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun. Amin.

GAL Dipnotlar:

3:6 ve böylece aklanmış sayıldı: Grekçede, «ve ona doğruluk sayıldı.»

3:11 ya da «doğru insan imanla yaşayacaktır.»

3:19 Kişi: İsa Mesih.

5:5 aklanmanın verdiği umudun: ya da «doğruluğa kavuşma umudunun.»

6:14 Grekçede, «Bunun (ya da O'nun) aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerilmiştir.»
